

fige, her kan jeg ikke forstaa, at den højt-ærede Minister ikke kan forstaa, at der her foreligger et virkelig aktuelt Spørgsmaal. Ja, naar man som den højtærede Minister vil gaa ud fra, at det er aldeles nødvendigt, at Universitetsbiblioteket bevares i samme Skikkelse som hidtil, med andre Ord, at vi vedblivende skulle have to Biblioteker, som egentlig tilfredsstille de samme Formaal, uden at der er draget nogen stærk Grænse mellem de forskellige Opgaver, som de stille sig, saa er det fuldstændig rigtigt, saa er det slet ikke til nogen Nytte at diskutere om denne Sag her. Men jeg er nu saa revolutionær — hvad den højtærede Minister syntes at være bange for — at jeg tror, at naar vi saa et nyt, stort Nationalbibliotek, maa Universitetsbiblioteket kunne ophæves, det vil sige, i den Skikkelse, som det nu har. Det maa da kunne gøres til et Bibliotek for Professorene og Studenter, med andre Ord, et Bibliotek, som indeholder de Bøger, der behøves til de egentlige Universitetsstudier. Men saa maa det selvfølgelig ophæves i sin nuværende Skikkelse, og der maa indrettes ikke alene eet, men flere Biblioteker af den nævnte Art til Brug for de forskellige Discipliner ved Universitetet. Disse Biblioteker skulle selvfølgelig kun være et Slags Appendix til Universitetet og ikke, som det nu er, et Bibliotek, der skal benyttes af hele Landet. Jeg mener, at der ikke er Brug for mere end eet virkelig stort Bibliotek. Følgen af, at vi have de to, er kun den, at man, naar man skal have en bestemt Bog, bliver sendt fra det ene Bibliotek til det andet, og at man ikke ved, hvor man skal henvende sig. Naar der kun er eet stort Bibliotek, saa er man ikke i Tvivl om, hvor man skal gaa hen, naar man skal have en Bog. Hvad Fordele har egentlig Publikum af, at det skal henvende sig om nogle Bøger paa et Sted og om andre paa et andet Sted? Bøger er Bøger, de undergaa ikke nogen Forandring eller Forvandling, fordi de samles paa eet Sted. Det, der kommer an paa, er, at man har et Bibliotek, som tilfredsstiller alle Fordringer. Det gør det kongelige Bibliotek ikke i Dødblikket, fordi der hverken er Plads eller Lys, fort sagt, fordi det ikke opfylder de Betingelser, som et stort Bibliotek maa opfylde. Det gør i Virkeligheden meget snarere Universitetsbiblioteket,

og saa længe Universitetet ikke har disse mindre Biblioteker til Brug for de studerende, er det klart, at man maa beholde Universitetsbiblioteket. Men naar vi saa et nyt kongeligt Bibliotek, skal saa alligevel Universitetsbiblioteket vedblive at løbe alt? Det er jo det, det nu vil. Det vilde efter min Mening være en Pleonazme, en Overflødighed, og det vilde gøre mig særdeles ondt, om der, naar man i Løbet af en Snæs Aar skulde komme med ny Krav ikke alene til Udvidelse af Universitetsbiblioteket, men ogsaa af selve Universitetet, kunde komme finansielle Vanskeligheder, fordi man ikke har villet løse dette Spørgsmaal nu, endog maatte med en Smule Hensynsløshed. Det kan nemlig vanskelig undgaaes, naar man vil forandre saadanne Forhold, som der her er Tale om. Men er man først enig om, at det maa ske, finder man ogsaa nok en Udvej.

B. Solm: Det er i Anledning af de Bemærkninger, som bleve gjorte til mig særlig af det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Reis), at jeg gerne vil sige et Par Ord. Det ærede Medlem mente, at jeg var i Modstrid med min historiske Betragtning fra forleden, da vi talte om 8 Timers Arbejdsdagen, og at jeg ikke havde holdt mig den efterrettelig i den Plan, som jeg har foranlediget omdelt til ærede Medlemmer. Jeg tror ikke, at det ærede Medlem har været rigtig opmærksom, da jeg fremlætte min historiske Betragtning. Han har i hvert Fald ikke forstaaet mig saaledes, som jeg kunde ønske at blive forstaaet. Da jeg talte om den historiske Udvikling, og naar som helst jeg har talt om den, har jeg talt om Arbejdet i Historien, om den Udvikling, der ligger dery. Naar det ærede Medlem betragter en historisk Samling, vil han, naar han i denne Samling gaar fra den ene til den anden Genstand, lige som se det menneskelige Arbejde tage Skridt for Skridt fremad, lige fra den Stump Jærnbøsse, som vore Forsædre benyttede, inden de havde Begreb om at lave Geværer, og til Nutidens velindrettede Skydevaaben. Det er at se Historien, som jeg forstaa den, at se den menneskelige Udvikling i det menneskelige Arbejdes Udvikling, og det er den Art af historisk Udvikling, som jeg ønsker bevaret og respekteret, og som jeg ønsker, at vi skulle